

skal han derimod, hver Gang Skjebden bruges, vel at mærke uden Hensyn til, om Skjebden er under- søgt eller synet i Næret, gjøre Anmeldelse, og er det en meget bevægelig Skjebel, som gjør store Reiser ind i forskjellige Jurisdiktioner, kan det saubelig blive en temmelig besværlig Ting, og skal han yderligere fyldestgjøre det i Slutningen af Forslaget staaende, at naar som helst Politimesteren forlanger det, skal han meddele ham Underretning om, hvor Dampskjebden findes, kan det saamænd godt blive fuldstændig umuligt for denstak- kels Eier eller Besidder af Lokomotivet at gjøre dette. Hovedtingen er imidlertid, om man vil lade det aarlige Syn, som finder Sted af Loko- motiver, falde bort og nøies med det almindelige Øftersyn af alle Dampskjebler efter Lovforslagets § 16.

Jeg kommer dernæst til Forslaget under Nr. 3, som gaar ud paa, at § 15 skal udgaa. Denne Paragraf er en ny Bestemmelse, hvorfor, som den meget ærede Ordfører med en vis Føie sagde, det ærede Landsdthing overfor denne Paragraf i alt Fald staar fuldstændig frit. Dette er Noget, som jeg selvfølgelig erkjender. Hvis det meget ærede Landsdthing ikke har den Opfattelse, at det er vigtig, forsaavidt det overhovedet lader sig gjøre, at jikkre sig en nogenlunde ordentlig Pasning af Dampskjeblerne, hvis det ærede Landsdthing mener, at den Bestemmelse i § 15, som Regjeringen og det andet Thing have anset for nødvendig, er overflødig, saa staar det selvfølgelig Landsdthinget frit for at lade Bestemmelsen udgaa. Jeg vilde for mit Vedkommende beslage, om denne Paragraf gik ud; men jeg vil selvfølgelig, hvis der i Fremtiden, saaledes som det er fket i Fortiden, skulde ske Ulykke paa Grund af, at Bestemmelsen ikke blev opstillet, søge Beroligelse for min Samvittig- hed deri, at jeg ialtfald havde bragt Bestemmelsen i Forslag. Det er fuldstændig uimodsigeligt, hvad den meget ærede Ordfører anførte, at det er vage Ord: „troværdige og sagtyndige Mænd“ eller „for- uoden Indsigt, Dygtighed og Paalidelighed.“ Hvis man vil vente med at træffe saadanne Be- stemmelser, som her er Tale om, indtil man i Loven kan give præcise Ord for de aandelige og legemlige Kapaciteter, som de Vedkommende skulde være i Besiddelse af, faar man naturligvis albrig saadanne Bestemmelser. Her ere vi imidlertid inde paa et Omraade, hvor det, som det forekommer mig, er aldeles uomgængeligt nødvendigt at over- lade Anvendelsen af Reglerne i de konkrete Tilfælde til et fornuftigt Skjøn af de Mænd, der have med Sagen at gjøre, særlig altsaa til de forskellige Politimestre. Jeg tror vist, at det ærede Lands- dthing vil give mig Ret i, at man vil sætte sig en aldeles umulig Opgave, dersom man vil beslutte sig til at give Instruxer for Politiet og dets Virk- somhed saaledes, at det i ethvert enkelt Tilfælde skulde behøve at efterse det fkerne Ord for at vide, hvad det i det enkelte Tilfælde havde at

gjøre, og noget Signende tror jeg man maa ind- rømme er Tilfældet ogsaa her. I Almindelighed at opstille Regler som kunne være anvendelige, vilde være meget vanskeligt; men jeg tror ikke, at Sagen i det virkelige Liv vil have nær saa stor Vanskelighed; der vil det neppe være et saa van- skeligt Skjøn for den nidkjære og dygtige Politi- mestre at afgjøre, om overhovedet en Person, der skal passe en Skjebel, er i Besiddelse af saadanne Egenstaber, at man kan betro ham det eller ikke. Disse Egenstaber ere uaturligvis meget forskellige, efter som det er den ene eller den anden Slags Dampmaskiner, han har med at bestille.

Det er en Selvfølge, at naar der er Tale om Pasning af en meget stor Dampskjebel, som driver meget store Dampmaskiner i en stor Fabrik, maa der gjøres strengere Fordringer til den paagjældende Person's Kvalifikationer, end naar der er Tale om at passe en lille Dampskjebel, der bruges ude paa Landet, enten en indmuret Skjebel eller en, der findes i et lille Lokomobil; men netop med Hen- syn til disse Forholdenes Forskelligheder og de forskellige Fordringer, der som Følge deraf maa stilles til Vedkommende, tror jeg, det vil være rigtigt og ikke godt kan undgaaes, at man giver Ordene en noget større Bølge. Man kommer til at stole paa, at Bestemmelsen vil blive fornuftig anvendt af dem, der overhovedet have at anvende Bestemmelsen under deres Ansvar. Det er iøvrigt ganske rigtigt, hvad den ærede Ordfører anførte overfor et æret kongevalgt Medlem (Rayser), der ønskede at bibeholde Slutningen af § 15 i For- bindelse med den dertil svarende Passus i § 16; nemlig, at det vist ikke godt gaar an, naar man overhovedet ikke vil have Regler med Hensyn til Pasningen, da at give Regjeringen en Myndighed til ved Anordning at give Forskrifter om denne, idet en saadan Anordning ganske vist vilde kunne optage omtrent det Samme, som her blev udeladt ved Udtemning af det første Stykke af § 15, men ikke bestomindre mener jeg, at det meget ærede Medlem af Landsdthinget, som saaledes anbefalede den sidste Linie af § 15, særlig paa Grund af dens Forbindelse med § 16, har havt aabent Die for en Ting, som i det Mindste fore- kommer mig at have sin Betydning. Jeg skal tilføie, at Konsekvensen af Endringsforslaget under Nr. 3 ikke blot er, at de omtalte Ord i § 16 gaa ud, og at den sidste Linie af § 21 maa slettes, men fremdeles, at der maa stilles et Endringsforslag til Lovforslagets § 23, thi der er det, som det vil ses, bestemt, at der ved fast- staaende Dampskjebler skal findes opslaaet paa et Sted i Nærheden af Skjebelrummet et af Justits- ministeriet forfattet Uddrag af de vigtigste Be- stemmelser om Dampskjebler's Indretning og Pas- ning. Heller ikke derom kan der blive Spørgs- maal, naar vi ikke vilde have disse Regler for Pasningen, hverken dem i § 15, 1ste Stykke, eller dem, der indirekte ligge i § 15, 2det Stykke.